

ពិធីសារតាមចិត្តជ្រើសរើសជាប់នឹងអនុសញ្ញា

ស្តីពី

សិទ្ធិកុមារពាក់ព័ន្ធនឹងការលក់កុមារ
ពេស្យាកម្មកុមារ និងការបសាស្ត្រកុមារ

**ពិធីសារតាមចិត្តច្រើនរើសជាប់និងអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ
ពាក់ព័ន្ធនឹងការលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ**

អនុម័ត និងបើកឱ្យចុះហត្ថលេខា ឱ្យសម្រេចនិងចូលជាសមាជិក ដោយមហាសន្និបាតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ
តាមសេចក្តីសម្រេចចិត្តលេខ : A/RES/៥៤/២៦៣ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០០

ចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី ១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០២ ស្របតាមមាត្រា ១៤

រដ្ឋភាគីនៃពិធីសារនេះ

យល់ឃើញថា ដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចគោលបំណងនៃអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ និងការអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ពិសេសមាត្រា ១ មាត្រា ១១ មាត្រា ២១ មាត្រា ៣២ មាត្រា ៣៣ មាត្រា ៣៤ មាត្រា ៣៥ និងមាត្រា ៣៦ ឱ្យកាន់តែបានច្រើន ការពង្រីកវិធានការគឺជាការសមស្របនឹងការសន្យារបស់រដ្ឋភាគី ដើម្បីធានាការពារកុមារ ប្រឆាំងនឹងការលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ ។

យល់ឃើញផងដែរថា អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ទទួលស្គាល់សិទ្ធិកុមារទទួលបានការការពារប្រឆាំងនឹងការធ្វើអាជីវកម្មសេដ្ឋកិច្ច និងការឱ្យធ្វើការងារដែលគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារដែលប៉ះពាល់ដល់ការសិក្សារបស់កុមារ ឬធ្វើឱ្យខូចសុខភាពកុមារ ឬការអភិវឌ្ឍន៍ខាងរូបរាងកាយ ប្រាជ្ញា ស្មារតី សីលធម៌ឬសង្គម ។

មានកង្វល់យ៉ាងខ្លាំង ចំពោះកំណើនច្រើនឡើងនៃការជួញដូរកុមារជាអន្តរជាតិ ដើម្បីលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ ។

មានការបារម្ភយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ដោយការអនុវត្តយ៉ាងរីករាលដាល និងជាបន្តនៃទេសចរណ៍ផ្លូវភេទ ដែលកុមារងាយរងគ្រោះច្រើនជាងគេ ដោយហេតុថា ទេសចរណ៍ផ្លូវភេទជំរុញដោយផ្ទាល់ឱ្យមានការលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ ។

ទទួលស្គាល់ថា ក្រុមមួយចំនួនដែលងាយរងគ្រោះច្រើនជាងគេ រួមទាំងកុមារី គឺស្ថិតក្នុងចំណុច គ្រោះថ្នាក់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទខ្លាំងជាងគេ និងទទួលស្គាល់ថា កុមារីស្ថិតក្នុងតួលេខខ្ពស់បំផុត ក្នុងចំណោមអ្នករងគ្រោះនៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ ។

មានកង្វល់ ចំពោះភាពងាយរងគ្រោះច្រើនឡើងនៃកាមសាស្ត្រកុមារតាមអ៊ីនធឺណែត និងបច្ចេក វិទ្យាផ្សេងទៀតដែលកំពុងវិវឌ្ឍ និងរំលឹកឡើងវិញ អំពីសន្និសីទអន្តរជាតិ ធ្វើនៅទីក្រុងវីយែនក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការផ្សព្វផ្សាយរូបកាមសាស្ត្រកុមារតាមអ៊ីនធឺណែត ជាពិសេស សេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃសន្និសីទនេះ អំពាវនាវឱ្យពិភពលោកទាំងមូល ដាក់ជាបទឧក្រិដ្ឋចំពោះការផលិត ការ ចែកចាយ ការនាំចេញ ការបញ្ជូន ការនាំចូល ការកាន់កាប់ដោយចេតនា និងការផ្សព្វផ្សាយរូបកាម សាស្ត្រកុមារ និងសង្កត់ធ្ងន់ លើសារសំខាន់នៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងភាពជាដៃគូជិតស្និទ្ធរវាងរដ្ឋា ភិបាល និងឧស្សាហកម្មអ៊ីនធឺណែត ។

ជឿជាក់ថា ការលប់បំបាត់ការលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ នឹងត្រូវបាន សម្រួលតាមរយៈការអនុម័តយកវិធីសាស្ត្រចម្រុះផ្នែកព្រមគ្នា ដោយគិតទៅលើកត្តាបង្ក មានជាអាទិ៍ ភាពឱនថយ ភាពក្រីក្រ គម្លាតខាងសេដ្ឋកិច្ច វិសមធម៌នៃចន្លោះសង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ច ភាពមិន ប្រក្រតីនៃគ្រួសារ កង្វះខាតខាងការអប់រំ ការផ្លាស់ទីលំនៅពីជនបទមកទីក្រុង ការរើសអើងភេទ ការ ប្រព្រឹត្តខាងផ្លូវភេទរបស់មនុស្សពេញវ័យដែលគ្មានការទទួលខុសត្រូវ ការអនុវត្តជាទម្លាប់ប្រកបដោយ គ្រោះថ្នាក់ ជម្លោះប្រដាប់អាវុធ និងការជួញដូរកុមារ ។

ជឿជាក់ផងដែរថា ការខិតខំលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងជាសាធារណៈគឺជាការចាំបាច់ ដើម្បីកាត់ បន្ថយតម្រូវការរបស់អតិថិជនចំពោះការលក់ដូរកុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ និងមាន ជំនឿ លើសារសំខាន់នៃការពង្រឹងភាពជាដៃគូនៅទូទាំងពិភពលោក ជាមួយតួអង្គទាំងអស់ និងការលើក កម្ពស់ការអនុវត្តច្បាប់ថ្នាក់ជាតិ ។

កត់សំគាល់ បទបញ្ញត្តិនៃលិខិតុបករណ៍គតិយុត្តអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការការពារកុមារ រួមមាន អនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការសុំកូនជាអន្តរប្រទេស អនុសញ្ញាក្រុង ឡាអេស្តីពីទិដ្ឋភាពរដ្ឋប្បវេណីនៃការចាប់ប្រគល់កុមារជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ អនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីដែន សមត្ថកិច្ចច្បាប់ដែលអាចអនុវត្តបាន ការទទួលស្គាល់ ការប្រតិបត្តិ និងសហប្រតិបត្តិការលើការទទួល ខុសត្រូវរបស់ឪពុកម្តាយ និងវិធានការសម្រាប់ការការពារកុមារ និងអនុសញ្ញាលេខ ១៨២ របស់អង្គការ

ពលកម្មអន្តរជាតិស្តីពីការហាមឃាត់ និងវិធានការបន្ទាន់ ដើម្បីលប់បំបាត់ទម្រង់អាក្រក់បំផុតនៃពលកម្ម
កុមារ ។

បានទទួលការលើកទឹកចិត្ត ដោយការគាំទ្រដ៏ច្រើនលើសលប់លើអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ដែល
បញ្ជាក់ឱ្យឃើញនូវការប្តេជ្ញាកាន់តែទូលំទូលាយ ក្នុងការលើកស្ទួយ និងការពារសិទ្ធិកុមារ ។

ទទួលស្គាល់ សារៈប្រយោជន៍នៃការអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនៃកម្មវិធីសកម្មភាព ដើម្បីបង្ការការលក់
កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ និងសេចក្តីប្រកាស និងកម្មវិធីសកម្មភាពដែលបានអនុម័ត
ក្នុងសមាជពិភពលោកប្រឆាំងនឹងការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទលើកុមារ ក្នុងគោលដៅពាណិជ្ជកម្ម ធ្វើនៅទី
ក្រុងស្តុកខុម ពីថ្ងៃទី ២៧ ដល់ ៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៦ និងសេចក្តីសម្រេច និងអនុសាសន៍សមស្រប
ផ្សេងទៀតរបស់អង្គការអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ។

គិតគូរ អំពីសារសំខាន់នៃប្រពៃណី និងតម្លៃខាងវប្បធម៌របស់ប្រជាពលរដ្ឋម្នាក់ៗ ក្នុងការការពារ
កុមារ និងក្នុងការធ្វើឱ្យកុមារមានការរីកចម្រើនដោយសុខដុម ។

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅ :

មាត្រា ១

រដ្ឋភាគី ត្រូវហាមឃាត់ការលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ និងកាមសាស្ត្រកុមារ ដូចបានកំណត់
ដោយពិធីសារនេះ ។

មាត្រា ២

សម្រាប់គោលបំណងនៃពិធីសារនេះ :

(ក) ការលក់កុមារ គឺជាអំពើ ឬកិច្ចការជំនួញរបស់មនុស្សណាម្នាក់ ឬក្រុមមនុស្សណាមួយ
ដើម្បីផ្ទេរកុមារទៅមនុស្សម្នាក់ទៀត ឬក្រុមមនុស្សមួយទៀត បំណងយកកម្រៃ ឬអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេង
ទៀត ។

(ខ) ពេស្យាកម្មកុមារ គឺជាការប្រើប្រាស់កុមារក្នុងសកម្មភាពផ្លូវភេទ បំណងយកកម្រៃ ឬ
អត្ថប្រយោជន៍តាមទម្រង់ផ្សេងៗ ។

(គ) កាមសាស្ត្រកុមារគឺជាការបង្ហាញទាំងឡាយ ទោះតាមមធ្យោបាយអ្វីក៏ដោយ អំពីសកម្មភាពរួមភេទជារូបពិត ឬដោយការថតចម្លងរូបភាពពិត ឬការបង្ហាញអារិយវិភេទរបស់កុមារ សម្រាប់គោលបំណងចម្បងខាងផ្លូវភេទ ។

មាត្រា ៣

១. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាជាអប្បបរមាថា អំពើនិងសកម្មភាពខាងក្រោមនេះ ត្រូវទទួលការផ្ដន្ទាទោសយ៉ាងពេញលេញក្រោមច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌរបស់ខ្លួន ទោះជាបទល្មើសទាំងនោះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងប្រទេស ឬឆ្លងប្រទេស ឬជាលក្ខណៈបុគ្គល ឬជាលក្ខណៈចាត់តាំងក៏ដោយ ៖

- (ក) ក្នុងបរិបទស្តីពីការលក់កុមារ ដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ២ ៖
  - (i) រាល់ការប្រគល់ ការបញ្ជូន ឬការយកកុមារ ទោះតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ក្នុងបំណង ៖
    - ក. ធ្វើអាជីវកម្មខាងផ្លូវភេទលើកុមារ
    - ខ. ផ្ទេរសិរាងកុមារ ដើម្បីយកកម្រៃ
    - គ. ដាក់កុមារឱ្យធ្វើការងារដោយបង្ខំ
  - (ii) ការអូសទាញឱ្យយល់ព្រមមិនសមស្រប ក្នុងនាមជាអន្តរការី ដោយរំលោភលើលិខិតុបករណ៍គតិយុត្តអន្តរជាតិ ស្តីពីសុំកូនដែលកំពុងអនុវត្ត ។

(ខ) ការឱ្យ ការទទួល ការរកឱ្យ ឬការឧបត្ថម្ភដល់កុមារ សម្រាប់ពេស្យាកម្មកុមារ ដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ២ ។

(គ) ការផលិត ការចែកចាយ ការផ្សព្វផ្សាយ ការនាំចូល ការនាំចេញ ការឱ្យ ការលក់ ឬការកាន់កាប់ សម្រាប់គោលបំណងខាងលើ នូវកាមសាស្ត្រកុមារ ដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ២ ។

(២) ដោយស្ថិតក្រោមបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ជាតិរបស់រដ្ឋភាគី បទបញ្ញត្តិដូចគ្នានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយ ដូចបានពោលខាងលើ ព្រមទាំងចំពោះការសមគំនិត ឬការចូលរួមប្រព្រឹត្ត ។

(៣) រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវដាក់បទល្មើសទាំងនោះ ជាបទល្មើសអាចផ្ដន្ទាទោសបាន សមស្របទៅនឹងទម្ងន់នៃបទល្មើស ។

(៤) ដោយស្ថិតក្រោមបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវចាត់វិធានការតាមការសម្របសម្រួល ដើម្បីកំណត់កាតព្វកិច្ចទទួលខុសត្រូវរបស់នីតិបុគ្គលចំពោះបទល្មើស ដូចមានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌ ១ នៃ មាត្រានេះ ។ ដោយស្ថិតក្រោមគោលការណ៍គតិយុត្តិនៃរដ្ឋភាគី កាតព្វកិច្ចទទួលខុសត្រូវរបស់នីតិបុគ្គល អាចមានខាងព្រហ្មទណ្ឌ រដ្ឋប្បវេណីយ ឬខាងរដ្ឋបាល ។

(៥) រដ្ឋភាគី ត្រូវចាត់វិធានការសម្របសម្រួលខាងផ្លូវច្បាប់និងរដ្ឋបាល ដើម្បីធានាថា ជនពាក់ព័ន្ធនឹងសុំកូន អនុវត្តស្របតាមបទបញ្ញត្តិនៃវិធានការណ៍គតិយុត្តិអន្តរជាតិដែលកំពុងអនុវត្ត ។

មាត្រា ៤

១. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើតដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនលើបទល្មើស ដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៣ កថាខណ្ឌ ១ លើបទល្មើសទាំងនោះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តលើដែនដីរបស់រដ្ឋភាគី ឬលើនាវា ឬយន្តហោះដែលចុះបញ្ជីនៅក្នុងរដ្ឋនោះ ។

២. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ អាចចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើតដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន គ្រប់គ្រងបទល្មើស ដូចមានយោងក្នុងមាត្រា ៣ កថាខណ្ឌ ១ ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម :

(ក) បើជនជាប់សង្ស័យនៃបទល្មើស ជាជនជាតិរបស់រដ្ឋនោះ ឬជាជនតាំងនិវេសនដ្ឋានប្រក្រតីលើទឹកដីរបស់រដ្ឋនោះ ។

(ខ) បើជនរងគ្រោះ ជាជនជាតិរបស់រដ្ឋនោះ ។

៣. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ដូចគ្នានេះផងដែរ ដើម្បីបង្កើតដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន គ្រប់គ្រងបទល្មើសដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ បើជនជាប់សង្ស័យនៃបទល្មើសមានវត្តមានលើដែនដីរបស់រដ្ឋភាគី ហើយរដ្ឋភាគី មិនធ្វើបត្យាប័នជនជាប់សង្ស័យនេះទៅរដ្ឋភាគីផ្សេងទៀត ដោយមូលហេតុថា បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយជនជាតិណាម្នាក់របស់ខ្លួន ។

៤. ពិធីសារនេះ មិនផាត់ចេញនូវដែនសមត្ថកិច្ចព្រហ្មទណ្ឌណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់ស្របតាមច្បាប់ជាតិទេ ។

មាត្រា ៥

១. បទល្មើសដូចចែងក្នុងមាត្រា ៣ កថាខណ្ឌ ១ ត្រូវចាត់បញ្ចូលជាបទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័ន ក្នុងសន្និសញ្ញាបត្យាប័នដែលមានរវាងរដ្ឋភាគី និងត្រូវបញ្ចូលជាបទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នបាន ក្នុងគ្រប់សន្និសញ្ញាបត្យាប័នដែលបានចុះកិច្ចសន្យារវាងរដ្ឋភាគី ស្របតាមលក្ខខណ្ឌបញ្ញត្តិក្នុងសន្និសញ្ញានោះ ។

២. បើរដ្ឋភាគីដែលធ្វើបត្យាប័នកំណត់តាមអត្ថិភាពនៃសន្និសញ្ញាមួយ បានទទួលពាក្យសុំបត្យាប័នពីរដ្ឋភាគីមួយទៀតដែលមិនមានសន្និសញ្ញាបត្យាប័នជាមួយគ្នា រដ្ឋនោះអាចចាត់ទុកពិធីសារនេះ ជាមូលដ្ឋានគតិយុត្តិ សម្រាប់ធ្វើបត្យាប័នចំពោះបទល្មើសនោះ ។ ការធ្វើបត្យាប័ន ត្រូវស្ថិតក្រោមលក្ខខណ្ឌបញ្ញត្តិ ដែលកំណត់ដោយច្បាប់របស់រដ្ឋដែលទទួលពាក្យសុំ ។

៣. រដ្ឋភាគី ដែលមិនធ្វើបត្យាប័នកំណត់តាមអត្ថិភាពនៃសន្និសញ្ញាណាមួយ ត្រូវទទួលស្គាល់បទល្មើសទាំងនោះ ជាបទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នរវាងរដ្ឋភាគី អាស្រ័យតាមលក្ខខណ្ឌបញ្ញត្តិ ដែលកំណត់ដោយច្បាប់របស់រដ្ឋដែលទទួលការសុំ ។

៤. ដើម្បីធ្វើបត្យាប័នរវាងរដ្ឋភាគី បទល្មើសទាំងនោះត្រូវចាត់ទុកថាបានប្រព្រឹត្ត មិនត្រឹមតែនៅកន្លែងកើតបទល្មើសប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងទឹកដីរបស់រដ្ឋ ដែលបានកំណត់ជាដែនសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋនោះ ស្របតាមមាត្រា ៤ ។

៥. បើពាក្យសុំបត្យាប័ន ត្រូវបានធ្វើចំពោះបទល្មើស ដូចចែងក្នុងមាត្រា ៣ កថាខណ្ឌ ១ ហើយរដ្ឋភាគីដែលទទួលពាក្យស្នើសុំមិនធ្វើបត្យាប័ន ឬនឹងមិនធ្វើបត្យាប័នដោយមកពីសញ្ជាតិរបស់ចារីនៃបទល្មើស រដ្ឋនោះត្រូវចាត់វិធានការសមស្រប ដើម្បីប្តឹងទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដើម្បីផ្តន្ទាទោស ។

មាត្រា ៦

១. រដ្ឋភាគី ត្រូវចាត់វិធានការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកឱ្យបានទូលំទូលាយបំផុត ទាក់ទងនឹងការស៊ើបអង្កេត ឬនីតិវិធីខាងព្រហ្មទណ្ឌ ឬនីតិវិធីធ្វើបត្យាប័ន ចំពោះបទល្មើសដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៣ កថាខណ្ឌ ១ រួមមានការជួយផ្តល់ភស្តុតាងដែលមាន និងដែលចាំបាច់សម្រាប់ដំណើរការក្តី ។

២. រដ្ឋភាគី ត្រូវអនុវត្តកាតព្វកិច្ចក្រោមកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ស្របតាមសន្ធិសញ្ញា ឬនីតិវិធី ជួយគ្នាទៅវិញទៅមកតាមផ្លូវច្បាប់ដែលអាចមានរវាងគ្នានិងគ្នា។ បើគ្មានសន្ធិសញ្ញា ឬនីតិវិធី ទាំងនោះទេ រដ្ឋភាគីត្រូវជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយយោងតាមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៧

ស្ថិតក្រោមបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន រដ្ឋភាគីត្រូវ៖

- (ក) ចាត់វិធានការដែលយល់ថាសមស្រប ដើម្បីឃាត់ទុក ឬរឹបអូសនូវ៖
  - (i) ទំនិញ ដូចជា សម្ភារៈ ទ្រព្យ និងមធ្យោបាយខាងសម្ភារៈផ្សេងទៀតដែលយកមកប្រើ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬសម្រួលដល់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ ។
  - (ii) ផលនៃបទល្មើស ។
- (ខ) អនុវត្តការស្នើសុំពីរដ្ឋភាគីម្ខាងទៀត ដើម្បីឃាត់ទុក ឬរឹបអូសទ្រព្យ ឬផលនៃបទល្មើស ដែលមានចែងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (ក) ។
- (គ) ចាត់វិធានការបិទជាបណ្តោះអាសន្ន ឬជាស្ថាពរ នូវទីតាំងទាំងឡាយដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសទាំងនោះ ។

មាត្រា ៨

១. រដ្ឋភាគី ត្រូវអនុម័តវិធានការសមស្រប ដើម្បីការពារសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍កុមាររងគ្រោះ ដោយសារការអនុវត្ត ដែលហាមឃាត់ក្នុងពិធីសារនេះ នៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ជាពិសេស ដោយ៖

- (ក) ការទទួលស្គាល់ភាពងាយទទួលរងគ្រោះនៃកុមាររងគ្រោះ និងការសម្របសម្រួលនីតិវិធី ដើម្បីទទួលស្គាល់តម្រូវការពិសេសរបស់កុមារ ជាអាទិ៍ តម្រូវការពិសេសរបស់កុមារ ក្នុងការធ្វើជាសាក្សី ។
- (ខ) ការប្រាប់កុមាររងគ្រោះអំពីសិទ្ធិ តួនាទីរបស់ពួកគេ និងវិសាលភាព កាលវិភាគ និងដំណើរការនៃនីតិវិធី និងអំពីការជំរះបញ្ចប់ដំណើរការក្តី ។

(គ) អនុញ្ញាតឱ្យមានការបង្ហាញ និងការពិចារណាអំពីទស្សនៈ សេចក្តីត្រូវការ និងកង្វល់របស់ កុមាររងគ្រោះ ក្នុងនីតិវិធីដែលប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កុមារ ដោយឱ្យស្របតាមបទ បញ្ញត្តិនៃនីតិវិធីក្នុងច្បាប់ជាតិ ។

(ឃ) ផ្តល់សេវាគាំទ្រសមស្របចំពោះកុមាររងគ្រោះ នៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃនីតិវិធីខាងផ្លូវ ច្បាប់ ។

(ង) ការពារជីវិតឯកជន និងអត្តសញ្ញាណរបស់កុមាររងគ្រោះឱ្យបានសមស្រប និងចាត់វិធាន ការស្របតាមច្បាប់ជាតិ ជៀសវាងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានមិនសមស្រប ដែលនាំឱ្យស្គាល់អត្តសញ្ញាណ របស់កុមាររងគ្រោះ ។

(ច) ក្នុងករណីសមស្រប ផ្តល់សុវត្ថិភាពដល់កុមាររងគ្រោះ ព្រមទាំងគ្រួសាររបស់កុមាររង គ្រោះ និងសាក្សីដាក់បន្ទុកឱ្យផុតពីការបំភិតបំភ័យ និងការសងសឹក ។

(ឆ) ជៀសវាងការយឺតយ៉ាវ ក្នុងការជំរះបញ្ចប់ដំណើរការក្តី និងការអនុវត្តដីកា ឬសេចក្តី សម្រេចផ្តល់សំណងចំពោះកុមាររងគ្រោះ ។

២. រដ្ឋភាគីត្រូវធានាថា មន្ទិលសង្ស័យអំពីអាយុពិតរបស់ជនរងគ្រោះ មិនរារាំងដល់ការផ្តើម ស៊ើបអង្កេតព្រហ្មទណ្ឌ រួមទាំងការស៊ើបអង្កេតដើម្បីកំណត់អាយុឡើយ ។

៣. រដ្ឋភាគីត្រូវចាត់វិធានការ ដើម្បីធានាថា ការគិតគូរតាមប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌរបស់កុមារ ដែលរងគ្រោះពីបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ ត្រូវគិតជាចម្បងដល់ផលប្រយោជន៍ល្អបំផុតរបស់ កុមារ ។

៤. រដ្ឋភាគី ត្រូវចាត់វិធានការដើម្បីធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលសមស្រប ជាពិសេសការបណ្តុះបណ្តាល ខាងផ្លូវច្បាប់ និងចិត្តសាស្ត្រ ដល់ជនទាំងឡាយដែលធ្វើការជាមួយជនរងគ្រោះពីបទល្មើសដែលហាម ឃាត់ក្នុងពិធីសារនេះ ។

៥. រដ្ឋភាគី ក្នុងករណីសមស្រប ត្រូវអនុម័តវិធានការ ដើម្បីការពារសុវត្ថិភាព និងបូរណភាព របស់ជនទាំងឡាយ និង/ឬអង្គការ ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការងារបង្ការ និង/ឬការពារ និងស្តារនីតិសម្បទា ជនរងគ្រោះនៃបទល្មើសនេះ ។

៦. គ្មានបទបញ្ញត្តិណាមួយនៃមាត្រានេះ ត្រូវបានបកស្រាយថាជាការប៉ះពាល់ ឬមានវិសមភាព នឹងសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ ចំពោះការជំរះក្តីមួយដែលមិនលំអៀង និងយុត្តិធម៌ឡើយ ។

មាត្រា ៩

១. រដ្ឋភាគីត្រូវអនុម័ត ឬពង្រឹង អនុវត្ត និងផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ វិធានការរដ្ឋបាលនយោបាយ និង កម្មវិធីសង្គម ដើម្បីបង្ការបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ ។ រដ្ឋភាគីត្រូវផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ជា ពិសេស ដល់ការការពារកុមារដែលងាយរងគ្រោះបំផុតពីការអនុវត្តទាំងនោះ ។

២. រដ្ឋភាគី ត្រូវលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងដល់សាធារណៈជនទាំងអស់ រួមមានកុមារផង តាមរយៈ ការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន តាមគ្រប់មធ្យោបាយសមស្រប ការអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលអំពីវិធានការ បង្ការ និងអំពើពុករលួយប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់នៃបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ ។ ក្នុងការបំពេញកាតព្វ កិច្ចរបស់ខ្លួនក្រោមមាត្រានេះ រដ្ឋភាគី ត្រូវជំរុញឱ្យមានការចូលរួមពីសហគមន៍ និងជាពិសេស កុមារនិង កុមាររងគ្រោះ ក្នុងកម្មវិធីព័ត៌មាន អប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាល រួមមាននៅថ្នាក់អន្តរជាតិផង ។

៣. រដ្ឋភាគី ត្រូវចាត់រាល់វិធានការដែលអាចធ្វើបាន សំដៅធានាឱ្យមានគ្រប់ជំនួយសមស្រប ដល់ជនរងគ្រោះនៃបទល្មើសទាំងនោះ រួមមានការធ្វើសមាហរណកម្មពេញលេញនៃជនទាំងនោះ ទៅ សង្គម និងការស្តារសម្បទាខាងរាងកាយ និងខាងផ្លូវចិត្តនៃជនទាំងនោះផង ។

៤. រដ្ឋភាគី ត្រូវធានាថា កុមាររងគ្រោះនៃបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ មានសិទ្ធិទទួល បាននីតិវិធីគ្រប់គ្រាន់ ដោយមិនរើសអើង ដើម្បីជួសជុលការខូចខាតពីជនទាំងឡាយ ដែលទទួលខុសត្រូវ តាមផ្លូវច្បាប់ ។

៥. រដ្ឋភាគី ត្រូវចាត់វិធានការសមស្រប សំដៅហាមឃាត់ឱ្យស័ក្តិសិទ្ធិ នូវការផលិត និងការផ្សព្វ ផ្សាយលក់សម្ភារៈជាបទល្មើស ដូចមានកំណត់ក្នុងពិធីសារនេះ ។

មាត្រា ១០

១. រដ្ឋភាគី ចាត់រាល់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីពង្រឹងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ តាមកិច្ចព្រម ព្រៀងពហុភាគី ថ្នាក់តំបន់ និងទ្វេភាគី ដើម្បីបង្ការ ស្វែងរក ស៊ើបអង្កេត ចោទប្រកាន់ និងផ្តន្ទាទោសជន ដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះអំពើពាក់ព័ន្ធការលក់កុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ ការចាត់កាមសាស្ត្រកុមារ និង ទេសចរណ៍ផ្លូវភេទលើកុមារ ។ រដ្ឋភាគី ត្រូវលើកស្ទួយផងដែរនូវសហប្រតិបត្តិការ និងការសម្របសម្រួល អន្តរជាតិ រវាងអាជ្ញាធរ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលជាតិ និងអន្តរជាតិ និងអង្គការអន្តរជាតិ ។

២. រដ្ឋភាគី ត្រូវលើកស្ទួយសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ដើម្បីជួយកុមាររងគ្រោះ ក្នុងការស្តារសម្បទាខាងរាងកាយ និងខាងផ្លូវចិត្ត ធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុងសង្គមវិញ និងធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ ។

៣. រដ្ឋភាគី ត្រូវពង្រឹងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ដើម្បីបង្ហាញកត្តាជាដើមហេតុ ដូចជាភាពក្រីក្រ និងភាពឱនថយ ដែលធ្វើឱ្យកុមារងាយរងគ្រោះពីអំពើការលក់ដូរកុមារ ពេស្យាកម្មកុមារ កាមសាស្ត្រ និងទេសចរណ៍ផ្លូវភេទលើកុមារ ។

៤. រដ្ឋភាគីដែលមានលទ្ធភាពធ្វើទៅបាន ត្រូវផ្តល់ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ បច្ចេកទេស ឬជំនួយផ្សេងទៀត តាមរយៈកម្មវិធីពហុភាគី ថ្នាក់តំបន់ ទ្វេភាគី ឬកម្មវិធីផ្សេងទៀតដែលអាចមាន ។

មាត្រា ១១

គ្មានបទបញ្ញត្តិណាមួយនៃពិធីសារនេះ ប៉ះពាល់ដល់បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលនាំឱ្យសម្រេចបាននូវសិទ្ធិកុមារច្រើនជាងនេះ ដែលអាចមានចែងក្នុង :

- (ក) ច្បាប់របស់រដ្ឋភាគី និង
- (ខ) ច្បាប់អន្តរជាតិដែលចូលជាធរមាន សម្រាប់រដ្ឋនោះឡើយ ។

មាត្រា ១២

១. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ក្នុងរយៈពេល ២ ឆ្នាំ ចាប់ពីពិធីសារនេះចូលជាធរមានសម្រាប់រដ្ឋនោះ ត្រូវដាក់របាយការណ៍ជូនគណៈកម្មការសិទ្ធិកុមារ ដោយផ្តល់ព័ត៌មានសព្វមុខលើវិធានការនានារបស់រដ្ឋភាគីក្នុងការអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនៃពិធីសារនេះ ។

២. បន្ទាប់ពីដាក់ជូនរបាយការណ៍សព្វមុខហើយ រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវបញ្ជូនទៅក្នុងរបាយការណ៍នានារបស់ខ្លួន ជូនទៅគណៈកម្មាធិការសិទ្ធិកុមារស្របតាមមាត្រា ៤៤ នៃអនុសញ្ញា នូវព័ត៌មានបន្ថែមទាក់ទងនឹងការអនុវត្តពិធីសារនេះ ។ រដ្ឋភាគីផ្សេងទៀតនៃពិធីសារនេះ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍រៀងរាល់ ៥ ឆ្នាំម្តង ។

៣. គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិកុមារ អាចស្នើសុំឱ្យរដ្ឋភាគីផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តពិធីសារនេះ ។

មាត្រា ១៣

១. ពិធីសារនេះ បើកឱ្យរដ្ឋភាគីនៃអនុសញ្ញា ឬភាគីហត្ថលេខីនៃអនុសញ្ញាចុះហត្ថលេខា ។

២. ពិធីសារនេះ ជាកម្មវត្ថុឱ្យសម្របសម្រួល និងបើកឱ្យចូលជាសមាជិក ចំពោះរដ្ឋភាគីនៃអនុសញ្ញា ឬភាគីហត្ថលេខីនៃអនុសញ្ញា ។ លិខិតុបករណ៍ឱ្យសម្របសម្រួល ឬចូលជាសមាជិក ត្រូវតែកំណត់ទុកនៅនឹងអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

មាត្រា ១៤

១. ពិធីសារនេះ ចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល ៣ ខែបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតំកល់លិខិតុបករណ៍ឱ្យសម្របសម្រួល ឬចូលជាសមាជិកទី ១០ ។

២. ចំពោះរដ្ឋនីមួយៗដែលឱ្យសម្របសម្រួល ឬចូលជាសមាជិកបន្ទាប់ពីពិធីសារនេះចូលជាធរមាន ពិធីសារនេះ ត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល ១ ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតំកល់លិខិតុបករណ៍ឱ្យសម្របសម្រួល ឬចូលជាសមាជិករបស់រដ្ឋនោះ ។

មាត្រា ១៥

១. រដ្ឋភាគី អាចប្រកាសដកខ្លួនចេញពីពិធីសារនេះបានគ្រប់ពេល ដោយការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ទៅអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ហើយអគ្គលេខាធិការ ត្រូវជូនដំណឹងពីការប្រកាសដកខ្លួននេះ ទៅរដ្ឋភាគីផ្សេងទៀតនៃអនុសញ្ញា និងរដ្ឋហត្ថលេខីទាំងអស់នៃអនុសញ្ញា ។ ការប្រកាសដកខ្លួនមាន អនុភាពក្នុងរយៈពេល ១ ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទ ដែលអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ទទួលបានការជូនដំណឹង ។

២. ការប្រកាសដកខ្លួននេះ ពុំមានអនុភាពដោះលែងរដ្ឋភាគី ឱ្យរួចផុតពីកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្រោមពិធីសារនេះ ចំពោះបទល្មើសណាដែលកើតមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការប្រកាសដកខ្លួន ចូលជាធរមានឡើយ ។ ទោះជាមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ការប្រកាសដកខ្លួននេះ មិនប៉ះពាល់ដល់ការបន្តពិនិត្យបញ្ហាទាំងឡាយ ដែលគណៈកម្មាធិការសិទ្ធិកុមារកំពុងពិនិត្យ មុនកាលបរិច្ឆេទប្រកាសដកខ្លួនចូលជាធរមានឡើយ ។

មាត្រា ១៦

១. រដ្ឋភាគី អាចសុំធ្វើវិសោធនកម្ម និងដាក់សេចក្តីស្នើសុំនេះ ជូនអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ អគ្គលេខាធិការ ត្រូវបញ្ជូនសេចក្តីស្នើសុំវិសោធនកម្មទៅរដ្ឋភាគី ដោយស្នើសុំឱ្យរដ្ឋភាគីបញ្ជាក់ថា តើរដ្ឋភាគីយល់ព្រមឱ្យមានសន្តិសិទ្ធិនៃរដ្ឋភាគីទាំងអស់ ដើម្បីពិនិត្យ និងបោះឆ្នោតលើសេចក្តីស្នើសុំ ឬទេ ។ ក្នុងរយៈពេល ៤ ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការឆ្លើយឆ្លងនោះ ក្នុងករណីមានសំឡេង ១ ភាគ ៣ យ៉ាងតិចនៃរដ្ឋភាគីប្រកាស យល់ព្រមឱ្យមានសន្តិសិទ្ធិ អគ្គលេខាធិការត្រូវកោះធ្វើសន្តិសិទ្ធិ ក្រោមការឧបត្ថម្ភរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។ វិសោធនកម្ម ដែលបានអនុម័តដោយមតិភាគច្រើននៃរដ្ឋភាគី វត្តមាន និងបានបោះឆ្នោតក្នុងសន្តិសិទ្ធិ ត្រូវដាក់ជូនមហាសន្និបាតសហប្រជាជាតិ ដើម្បីសុំការយល់ព្រម ។

២. វិសោធនកម្មដែលបានអនុម័តស្របតាមកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវចូលជាធរមាន នៅពេលវិសោធនកម្មនេះ ទទួលបានការយល់ព្រមពីមហាសន្និបាត និងបានទទួលយកដោយមតិភាគ ច្រើន ២ ភាគ ៣ នៃរដ្ឋភាគី ។

៣. នៅពេលវិសោធនកម្មចូលជាធរមានហើយ វិសោធនកម្មនោះ នឹងក្លាយជាកាតព្វកិច្ចសម្រាប់ រដ្ឋភាគីដែលយល់ព្រមទទួលយកវិសោធនកម្មនោះ រដ្ឋភាគីក្រៅពីនេះ នៅតែចងក្លាប់ដោយបទបញ្ញត្តិនៃ ពិធីសារនេះ និងវិសោធនកម្មមុនៗ ដែលរដ្ឋភាគីនោះបានយល់ព្រមទទួលយក ។

មាត្រា ១៧

១. ពិធីសារនេះ ដែលមានអត្ថបទជាភាសាអារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និងអេស្បាញ៉ុល មានតម្លៃស្មើគ្នា និងត្រូវដកលំទុកនៅប័ណ្ណសារដ្ឋាននៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

២. អគ្គលេខាធិការសហប្រជាជាតិ ត្រូវបញ្ជូនសេចក្តីចម្លងនៃពិធីសារនេះ ដោយមានបញ្ជាក់ការ ចម្លងស្របតាមច្បាប់ដើម ជូនរដ្ឋភាគីទាំងអស់នៃអនុសញ្ញា និងរដ្ឋហត្ថលេខីទាំងអស់នៃអនុសញ្ញា ។

-----//-----